

Nieuwe plantensoorten

De laatste tien jaren werden er talrijke nieuwe plantensoorten voor de aquaristiek ingevoerd. Veel ervan zijn zeer decoratief, maar moeilijk in cultuur. Hier stellen wij een paar soorten voor die mooi zijn, en makkelijk te verzorgen.

Een aquariaan met een beetje ambitie zou deze nieuwe plantensoorten met succes moeten kunnen verzorgen. Hoewel hier echt over makkelijk te houden planten gaat, hebben zij natuurlijk ook de voor hun welzijn noodzakelijke voedingsstoffen nodig. Zonder de, afhankelijk van de belichtingssterkte te doseren meststoffen en sporenelementen, groeit op termijn geen enkele plant.

Ook wanneer CO₂-toevoeging voor de hier voorgestelde soorten bij niet te sterke belichting niet absoluut noodzakelijk is, maakt zij de cultuur toch gemakkelijker: de planten groeien in ieder geval beter. Men kan eventueel met kleine bio-CO₂systemen beginnen. En een goede verlichting heeft nog geen plant geschaad.

Hydrocotyle cf. tripartita (spec."Japan")

De plantjes doen denken aan *Hydrocotyle sibthorpioides*, alleen zijn de bladschijven veel sterker ingesneden en kleiner in doormeter. Kortelings is de soort in het aquascapen opgedoken en heeft sindsdien een opmerkelijke carrière gemaakt.

Een tweeledige poging om ze te verzorgen in een sterk verlicht aquarium, in volle licht, en in halfschaduw gaf als resultaat: beide scheuten begonnen direct met hun

kruipende groeiwijze; de aanpassing aan het nieuwe milieu gebeurde snel en zichtbaar eenvoudig. Na een week bleek dat de groei bij gemiddeld licht beter was dan in het volle licht: er werd gewoon meer biomassa geproduceerd. Niettemin is de groei ook bij volle licht goed; de kruipende loten liggen daarbij nog vlakker op de bodem, en dat geremde groeitempo bevalt allicht vele scapers (minder snoeiwerk).

De verzorging van deze planten bestaat voor alles daarin voorzichtig de groeirichting van de uitlopers te leiden, en het bestand met de schaar te trimmen en uit te dunnen. Na een tijdje is het aanbevelenswaardig het te dicht geworden bestand er helemaal uit te nemen en met nieuwe gescheurde stukjes opnieuw te starten. Deze soort is door zijn vorm een ideale voorgrondplant, waarmee man vlakke stukken mooi kan laten begroeien. De lichte, witachtig groene kleur geeft, in combinatie met de speciale vorm van de bladeren een mooi contrast. Mooi zijn ook van voor naar achter lopende straatjes, waardoor men een doorkijkje kan scheppen, en de dieptewerking in het aquarium enorm verhogen.

Najas madagascariensis

Deze soort is nogal breekbaar, hoewel niet zo uitgesproken als bij de andere soorten van dit geslacht. Deze eigenschap is voor een groot deel afhankelijk van de spectrale kwaliteit van het lichtspectrum waaronder de planten groeien: planten die gehouden worden onder vol spectrum-lampen

Hydrocotyle cf. tripartita (spec."Japan")

Najas madagascariensis

zijn veel krachtiger en steviger.

Het best komt de plant tot zijn recht als randbeplanting, of van de zijwanden naar het midden, vlottend aan het wateroppervlak. Men moet dan wel opletten dat de plant niet bealgt, wat bij zeer veel licht nu eenmaal gebeuren kan. Het gaat hier wel bijna altijd om de ongevaarlijke draadalg, die zich gemakkelijk handmatig laten verwijderen, en die na enige tijd vanzelf verdwijnen. De cultuur van *Najas madagascariensis* is niet moeilijk; de plant past zich gemakkelijk aan verschillende watersamenstellingen aan. Zij doet denken aan onder water groeiende dennentwijgen, wat hem een bijzonder decoratief uitzicht verleent. Het lichtende donkergroen is vergelijkbaar met een *Echinodorus uruguayensis*, wanneer het licht door de bladeren schijnt. De licht- en onregelmatig getande, naaldevormige bladeren zijn tot 5 cm. lang en 2 mm. breed, ze zitten in schijnkransen. Ze zijn niet zoals bij de andere *Najas*-soorten naar buiten, maar wel naar binnen naar elkaar toegebogen, en tamelijk stug en vast. De kale stengel is aan de knopen vertakt, vanwaar ook af en toe worteltjes ontspruiten. Het groeitempo is van een gezonde middelmaat; de plant groeit vlot, het is voldoende hem alle 10 tot 14 dagen in te korten.

Nesaea triflora

De *Nesaea*-soorten behoren tot de planten die het bij veel stikstof laten afweten; zelfs de gemakkelijkste soorten van dit geslacht reageren op een nitraatgehalte van 10 mg/l in het aquariumwater regelmatig met misvorming van

Nesaea triflora

de kopspruiten (necrose). Lange tijd gold die plant dan ook als ongeschikt voor de aquariumcultuur. Maar door onmiddellijk afsnijden van alle misvormde koppen kan men zijscheuten bekomen die stikstoftoleranter zijn. Deze planten behouden ook in andere aquaristische milieus hun positieve groei eigenschappen.

Natuurlijk houdt deze soort van veel licht, en een rijkelijke bemesting zodat de stengel roodachtig, en de bladeren oranjegeel met groene marmertekening worden. Met een groei van 10-15cm/week is de soort nogal arbeidsintensief, vooral wanneer men een grote groep verzorgt. En zo'n groep staat bijzonder goed van midden- tot achtergrond. Ook korte stekken van 10cm zijn mogelijk.

Echinodorus "aschersonianus"

Deze planten zijn in de handel onder verschillende benamingen bekend. *Echinodorus aschersonianus* en *Echinodorus "cordifolius mini"* zijn minstens twee verspreide benamingen voor die soort, waaronder zich waarschijnlijk de echte *Echinodorus schlueteri* verbergt. De planten groeien zeer goed, en er vormen zich op de duur steeds weer submerse bloemstelen met 2-3 adventiefplantjes, die men kan verwijderen en uitplanten wanneer ze krachtig genoeg zijn, dwz minstens 6 bladeren en genoeg wortels hebben. De soort is zeer variabel in bladvorm, van lancetvormig, over elliptisch en eivormig tot hartvormig. Een relatief zeker kenmerk is de dikwijls kurkentrekker achtig gedraaide wortels.

Echinodorus "aschersonianus"

Dit is een van de weinige Echinodorussen, die geschikt zijn als voorgrondplant. Hij wordt in de regel niet hoger dan 10-15 cm. De bladeren zijn kort gesteld en tot 13 cm. lang ; de breedte is variabel naargelang de vorm. Krijgt de plant te weinig licht, of wordt ze van andere soorten overschaduwd, dan worden het kleinbladerige kormvormen ; de soort moet vrij en onbelemmerd staan. Een bodembemesting kan de plant gebruiken ; noodzakelijk is ze echter niet. Hij is klein, mooi en zuiver groen – een natuurlijk tegenhanger van de krachtige Echinodorus-kweekvormen waarvan er elke week nieuwe op de markt geworpen worden.

Proserpinaca palustris

Proserpinaca palustris is nauw verwant met de talrijke decoratieve Myriophyllumsoorten. Typisch voor de soort is dat zij in habitus, bladvorm en –kleur nogal varieert. Een constant kenmerk is in ieder geval dat de bladkransen van de plant afwisselend staan. De vorm van de kamachtig ingesneden blaadjes is steeds verschillend. Ze groeit echt langzaam, in het bijzonder wat de vermeerdering aangaat. Dat komt ten eerste doordat de vers ingekorte plant soms gedurende lange tijd niet groeit, totdat ze genoeg wortels gevormd heeft; andere stengelplanten groeien na het terugplanten min of meer onmiddellijk door, de ene wat vlugger dan de andere.

Echinodorus "aschersonianus"

De Proserpinaca kan je zeer kort stekken , een scheut van 5 cm. groeit even langzaam als 1 van 15 cm. Daarom is de plant bijzonder geschikt om in een klein groepje in de voorgrond te planten. Het zachte roosoranje in combinatie met de fijn ingesneden blaadjes is een speciale miniblikvanger. Een mooi effect in een showaquarium, voor planten met grote groene bladeren.

Bacopa aff. caroliniana

Deze soort ziet er bijna identiek uit als de oude bekende Bacopa caroliniana. Een groepje van 15-20 exemplaren is een doorschijnende streling voor het oog. Daarbij gaat het niet alleen om de zich bij sterke belichting zachte

Bacopa aff. caroliniana

brons-koperen kleur, bij minder licht is het effect van doorschijnend zuiver groen even imposant.

De oude bekende Bacopa caroliniana heeft helaas naast haar schoonheid en relatieve eenvoud een paar nadelen. Ze groeit snel naar het wateroppervlak, en dan is haar optische bekoring verdwenen. Men moet de plant zelfs bij een aquarium van 50 cm. hoog wekelijks opnieuw stekken om er echt plezier aan te hebben. Bovendien vertakt zij zich onderaan pas aarzelend als de takken bijna drijven, een fout moment dus op decoratief vlak.

De nieuwe Bacopa caroliniana daarentegen groeit helemaal anders. Bij dezelfde optische werking is de groei veel trager, en de planten worden maar 25-30 cm. hoog. Zij blijft dus daar staan waar wij de normale Bacopa caroliniana graag altijd zien staan. Ze vertakt zich rijkelijk, vooral ook door talrijke kruipende spruiten. Men kan dan gemakkelijk een paar stengels heen en weer schuiven om optisch wat te corrigeren. Wordt de groep na maanden te groot, dan kan men opnieuw met minder scheuten beginnen.

